

Βιβλιοδρόμο

Καζούο Ισιγκούρο

«Ζούμε σε δύο κόσμους ταυτόχρονα»

Η νοσταλγία έχει πολιτική διάσταση, όσο για την εθνική μνήμη, αυτή είναι πάντα επιλεκτική, λέει ο 62χρονος συγγραφέας που κέρδισε το Νομπελ Λογοτεχνίας την πρώτη εβδομάδα του Οκτωβρίου.

Οσο για τα Βιβλία του, σε αυτά το ντεκόρ δεν είναι ποτέ το ίδιο, τα θέματά του όμως είναι πανομοιότυπα

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΙΜΠΑΗΣ

Το γνωστότερο έργο του Καζούο Ισιγκούρο είναι τα «Απομενάρια μιας μέρας», το τρίτο από τα επτά μυθιστόρημα του ιαπωνικής καταγωγής Βρετανού που πήρε το Νομπελ Λογοτεχνίας 2017 πριν από ενέδρα πημέρες. Στο μυθιστόριμα αυτό, που πήρε βραβείο Booker το 1990 και που έγινε τανιά το 1993 από τον Τζέμις Αϊφορι με προταγονιστές τον Αντρι Χόπκινς και την Εισα Τόμον, ο Τζέμις Στίβενς, μπάτερ σε τεράστια οικία κυβερνητικού αξιωματούχου που είναι υπέρ της συνεννόνησης με τους Ναζί (βρισκόμαστε στον Μεσοπόλεμο), κάνει απολογίσμα τρίβατα χρόνων απόλυτης αφοσίωσης στην υπηρεσία κάποιου άλλου και αναρωτείται αν η ζωή του σταταλήνηκε άβια.

«Τοποθέτησε το μυθιστόρημα με σε αυτή τη θυηκή Αγγλία για να την απομιμώσει καλά, είναι είναι σε πλήθερη συγένευση της στην Αγγλειανήν». Καζούο Ισιγκούρο μετατρέπει σε ηνοτσύλια είναι ένα πολύτιμο άλιο που διαπροσών ο συντριπτικός και που τους χρησιμεύει για να επιχειρηματολογούν διά αυτή τη χώρα ήταν αραιά πριν έβρουν οι έργοι, πριν το σύστημα των τάξεων τεθεί με αρμόδια πόστα, πριν αυτή γενιά της δεκαετίας του '60 γίνει τόσο συντεταγμένη.

Ισού λαπόν γιατί τα «Απομενάρια μιας μέρας» δεν είναι κάτιο που ουσιώδη με το «Downton Abbey», όπως λένε ορισμένοι. Είναι κριτική ενός παραθέντος που κάποιους βούλειει να το εξιδνικεύσουν, αλλά απέξει πολύ από την τελεότητα.

Ο Καζούο Ισιγκούρο είναι καθαρόδαμος Βρετανός και οι έργει του μανιτέρικα αίματα. Γεννήθηκε το 1954 από ιάπωνες γονείς σε μια πόλη που οπιμαδεύτηκε από τον θάνατο και τα ανθρώπινα τερατομυρίατα, το Νάγκασάκι. Ωστόσο ο

**Καζούο
Ισιγκούρο**

«Ζούμε σε
δύο κόσμους
ταυτόχρονα»

→ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ωκεανογράφος πατέρας του δέχθηκε μια θέση στο Ανδρινό την οποία και κράτησε, παρότι αρχικά προσωρινή, για πάντα. Ο Καζούο μεγάλωσε από έξι χρονών στην Αγγλία, τελείωσε το σχολείο εκεί, ταξίδεψε έναν χρόνο σε ΗΠΑ και Καναδά, επέστρεψε στην Αγγλία, πήρε πτυχιού Φιλολογίας και Φιλοσοφίας στο Κεντ,

Kazuo Ishiguro
**ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ
ΜΙΑΣ ΜΕΡΑΣ**
Μτφ. Αργυρώ
Μαντόγλου. Εκδ.
Ψυχογιός 2017,
σελ. 328
Τιμή: 14,20 ευρώ

Kazuo Ishiguro
**Ο ΘΑΜΜΕΝΟΣ
ΓΙΓΑΝΤΑΣ**
Μιφ. Αργυρώ
Μαντόγλου, Εκδ.
Ψυχογιός 2015,
σελ. 440
Τιμή 17,20 ευρώ

Τύπος 17,70 ευρώ Σε κίνηση γραφοντικής
ρεαλιστικό μυθιστόρημα, το οποίο δώμας σταδιακά το εμπλούτιος με στοιχεία του φανταστικού, αλλά και μέλλον γνωρίσεων.

άλλα είδη γραφής.
Στο «Μη μ' αφήσεις ποτέ», το γνωστό και
με τον αγγλικό του τίτλο «Never let me go»
που επίσης έγινε ταινία (το 2010, με πρω-
ταγωνίστρια την Κίρα Νάττλι), χροισμοποιεί
ιδιότητα έντονα ένα στοιχείο επιστημονικής

μάκιτα έντονα ένα στοιχείο επιστημονικού

Βιβλιοδρόμιο

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΙΜΠΛΗΣ

**Η Κίρα Νάιτλι,
η Κάρει Μάλιγκαν και
ο Αντριου Γκάρφιλντ
στην κινηματογραφική¹
μεταφορά του «Μη μ'
αφήσεις ποτέ» από το
Μαρκ Ρόμανεκ (2010)**

Η Ερα Τόμαον κ.
ο Αντονί Χόπκινς
στην κινηματογραφική μεταφορά του
Βιβλίου «Τα απονεύτια
νάρια μιας μέρας»
από τον Τζέιμς Άρνετ
Βορι το 1993

Υπαρξιακές αναζητήσεις

Το Νομπέλ, ο Μπομπ Ντίλαν
και η ανασφάλεια του κόσμου

Τια τη συμπεριφέρεια Αγγλία, στα πρώτα του συνέντευτα (πείστη ΒΕΒ) μετά την ανακοίνωση της Σούδινχαρτ Ακαδημίας που του απονεμεί το Νομός, ο Καζόδιο Λιονγκούρι είπε: «Δεν θυμάμαι αλλάξιων που να μας δικρίνει τον θέση άμεσωπότητας της έδρας μας. Οι φίλοιντας μας έχουν αναπτύξει συμπατία». Το γεγονός ότι διαδέκεται στη βρεφείον την Μητρό Νίτλαν, η απονομή προς τον οποίον άλλα και ο τρόπος αντίδρασης του οποίου – πρόκειται ποικιλία σκολών, ο λιονγκούρ διέπλαιξε εξαιρετικά την απόφαση της Αγγλίας, μερικά μηνύτικα των 13 ετών. Είναι μερικούς προσδόκερο προβούλων. Είναι υπέροχο που πάρθηκε το βρεφείο. Είναι έχρονα μετά την Μητρό Νίτλαν».

«Θα ήμουν ιδιότερη ανθύπανη της περιόδου είναι Νομή! Ανοιχτένες θα περνούνται πατρόποτα και δεν θα ενδιμέφεται τα μέρα ενώμερης. Αυτό θα αποτελεί ότι φραγκά πρόγραμμα έχουν συμβεί». Ούτως οι άλλοι τη βρόγισαν που τον απασχολούνται είναι πατρόποτα απόφεντα. Επαν αυτό από αυτό το ανένδοτο στην συγκεκριμένη γρήγορη πρότινη συνέντευξη: «Ενώ πρόηγου μου πάντοτε τραβούσε το ενδιαφέρον μου είναι ο τρόπος που ζουμε μέσα σε κόπούμπρακα και μεγάλων αποδρομών». Διαλέγεται μεταξύ της παραπομπής και της παραπομπής από την προπατρίδα να βρούμε συγχρόνη και εκπλήρωση των πόδινων μας. Άλλα αυτό πάντα συνηνόψαιε διαδραστικά με έναν πολύ τι πειραι, στον οποίο μπορεί να επηρεαστούν οι πολιτισμές ή η Σιναϊτική σύμπτωση. Αυτό πάντα τραβούσε το ενδιαφέρον μου. Ζώμε μαζί με σόδα κόποντας ταυτόκορωνα, και δεν μπορούμε να πατεριστήσουμε όμως αυτό μαζί μαζί». Η πατροπομπή

Οι Τόνια Κοβαλένκο και Αργυρώ Μαντόγλου, δύο από τις μεταφράστριες του Βρετανού συγγραφέα, μοιράζονται σκέψεις για το λογοτεχνικό του σύμπαν.

Οι ελληνικές «φωνές» του νομπελίστα

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗ

Προφούς καθικεύει κοντά στηρίζει την πυγολάρη λέγοντας ότι οι μεταφράσεις απότελουν το ουπτελό της γης που συγγράφει. Και ότι κρεβατίζεται στη διάκινη τους «μειωδότρια» - Δάλοι τη λένε ότι αποκλείεται στην εστορεύτρια μορφή του πρωτότοπου. Να φέρει επίσης έναν άλλον μεταφράσεις πετυχημένης, ούτε και οι προσβάτες αποδίδουν ακριβότητα. Στην περιποίηση της Καδών ιοντοφόρου, η οποία παραπέμπει στην θεραπεία της Βαρβάρας Λαζαρίδη, λαμπρά αποδεικνύεται ότι η Κ.Ν. - Ένας καλέπενος της ρυσοποιητικής κοινωνίας, Επίσης 1990, Γιώργη Κοζάρην (1993), Μανόλη Πολέντης («Ο απόγονος της», 2001, «Νικητέρι», 2009, «Μια μ' αρρένως ποτε», 2011, «Νικητέρι», 2011, αλλά από τον Καστανιώτη) και η Αργυρώ Μανούτση («Θαυματικοί γίγαντες», Σχολικός 2015 και σε νέα μετάφραση) Τα απονεμόμενα μέραστα από τον ίδιο εκδοτικό οίκο την ίμερη βρέφε-

σης του συγγραφέα!). Μιλίσαμε με τις δύο μεταφράστριες για το λογοτεχνικό σύμπαν του βρετανού νομπελίστα και τα πιθανά εμπόδια που αντιμετώπισαν.

Τόνια Κοβαλένκο «Μια καλλιεργημένη γένηση»

βραβείο | 3

**Ο Καζανό
Ιατύκούρο
φωτογραφισμένος
σε κήπο έξω από
το σπίτι του στο
Λονδίνο πριν από
λιγες ημέρες**

δημιουργικής γραφής με την Αντζέλα Κάρτερ. Τυχαίνει να είναι η πρώτη συγγραφέας που μετέφρασα ποτέ στο «Πάθος της νέας Εύας» (εκδ. Χατζηνικολή, 1987).

Αργυρώ Μαντόγλου

Τον έμαυτη πράτια ως αναγνωστή του 1993 διαβάζει στην επιτροπή της νόμιμης μητέρας μου μερικά στα αγγεία, διαν
στο ποιδία μας μεταπιεσικά στη Βρετανία. Από την πρώτη επόμενη μου είχε αφήσει την αισθηση
της για την ομορφιά της και την καλή μορφή της.

συνηγραφέα: και η γλώσσα και ο τρόπος που διαρρέει τα νομίμα. Και ενώ είναι ποιητικό μιαστόδραμα, δεν φωνάζει, ούτε προπανηγμένει. Αποκλείεται η θεραπεία του μέσου από τους χαροκτήρες του. Από τότε κέκτην με ενυπνούματα στον Ιανούκοφ είναι πάσο εξελικτικό και πώς σύνθετος έγινε μέσα από τα ρίσκα που έπεισαν. Άλλασσε συνεχώς είπον, έπεισαν, έπεισαν, έπεισαν, έπεισαν, δεν γνωρίζω... Θανάτου μέτροφον, το δικαίωμα της είδησης ήδη στον λεπτόρυθμο του φροντιστικού, αλλά ότι το προϊόντος. Κάτιο ότι την επιφύλαξα της ιστορίας κραυγάθηναν βαθιά πολιτικό μιθιστόρημα για την ειρήνη, τον πόλεμο, τις εθνότητες. Αυτά στο ουλαργό επίπεδο. Στο απομονωτικό της υπενθύμηση της λήψης η αγάνη για «εκάρη
και συντηφάρμους» με τους ανθρώπους.

ΑΙΤΙΑ έναι και η διοικούσα στον Ισημερίου. Η απόφαση της να πάρει την πλατεία της επέφερε την λαϊκότητα. Αιτία που δεν ήταν, μεν οδική, διμηριώνων την ριζή και την απω-σηρία. Και ο προσωπικός ήσαν αγάπες που πα-τιδούσαν αυτή την απόφαση. Υπήρχαν αρ-τετά ομηρία ακούτωντα στην πρώτη προσέ-γιση και συνάντηση. Αναγκάτη για κατάρθηση για λαϊκότητα. Αναγκάτη για παρέδεσμη. Ειναντίον της πλατείας του γκρεμού, η πλατεία της ανάπτυξης, της παραδοσής και ήδη λόγων. Χρειάστηκε λοιπόν, να ωνταρίσει στον Παπανικόπειρο, το πλεύστερο που μπορούν να φωνάξουν. Άλλα και στο τέταρτο μέρος (150 κεφάλια) της γλώσσας πάντα ιδιωτεύει στηρίγμα. Είπε όμως κάτιον που από εδώ θα έπειται υπέροχη μημένη... Από το οπικό οι αιτίες έπειτα να βρού τη ριζή για την αναφορά του στην πλατεία και τη λίθη. Πρόσφατα μετέφεραν τα Αποτελέσματα μέρες προστασίας της πλατείας στην πλατείαν που λειτουργεί μεταρρυθμισμένη του Κοζάρελο, ούτις δεν βρίκα. Οπότε οι αναγνώστες μπορούν να είναι σιγούροι ότι πρόκειται για ένα βαθύτατο ζεύγος μεταρρυθμόν για την φρεσκά-εξ ολοκλήρου μεταρρυθμόν για την φρεσκά-